

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 15 март 2018 г.
(OR. en)

7212/18

Междуинституционално досие:
2018/0066 (COD)

CODIF 8
CODEC 397
VISA 52

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-н Jordi AYET PUIGARNAU, директор
Дата на получаване:	14 март 2018 г.
До:	Г-н Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2018) 139 final
Относно:	Предложение за РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване (кодифициран текст)

Приложено се изпраща на делегациите посоченото по-горе предложение на Комисията за кодификация (COM(2018)139 final - 2018/0066 (COD) и приложения 1—4).

Делегациите се приканват да изпратят бележките си по предложението за кодификация до понеделник 16 април 2018 г. на следните адреси:

SECRETARIAT.Codification@consilium.europa.eu **И** sj-codification@ec.europa.eu

На делегациите се обръща внимание, че могат да се запознаят с практическото ръководство по кодификация (док. 14722/14 + COR1).

Приложение: COM(2018) 139 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 14.3.2018 г.
COM(2018) 139 final

2018/0066 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза,
когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито
граждани се освободени от това изискване (кодифициран текст)**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. В контекста на Европа на гражданите Комисията отдава голямо значение на опростяването и яснотата на правото на Съюза с оглед по-голямата му разбираемост и достъпност за гражданите, на които по този начин осигурява широки възможности да упражняват предоставените им специфични права.

Тази цел не може да бъде постигната, докато съществуват множество разпоредби, които след като са били изменени неколккратно и често съществено, продължават да се намират отчасти в първоначалния акт, отчасти в последващите го изменящи актове. Необходимо е проучване и сравнение на голям брой актове, за да се установи кои са действащите разпоредби.

Поради това кодификацията на разпоредби, претърпели чести изменения, е от съществено значение за яснотата и прозрачността на правото.

2. На 1 април 1987 г. Комисията реши¹ да инструктира своите служби да извършват кодификация на всички актове най-късно след десетото им изменение, като подчерта, че това е минимално изискване и че в интерес на яснотата и разбираемостта на разпоредбите, службите следва да положат усилия да кодифицират текстовете, за които са отговорни, в още по-кратки срокове.
3. Заключениета на Председателството на Европейския съвет в Единбург от декември 1992 г. потвърди това², като в тях беше подчертано значението на кодификацията, която осигурява правна сигурност по отношение на правото, приложимо към даден момент по даден въпрос.

Кодификацията трябва да се извършва при стриктно спазване на обичайния процес за приемане на актове на Съюза.

Предвид невъзможността за въвеждане на изменения по същество в актовете, предмет на кодификация, Европейският парламент, Съветът и Комисията решиха с междуинституционално споразумение от 20 декември 1994 г., че може да се прилага ускорена процедура за бързо приемане на кодифицираните актове.

4. Целта на настоящото предложение е да се извърши кодификация на Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 година за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване³. Новият регламент ще замести различните актове, които са инкорпорирани в него⁴; той запазва напълно съдържанието на кодифицираните актове и се ограничава до тяхното обединяване, като внася единствено формални изменения, необходими за самото кодифициране.
5. Настоящото предложение за кодификация беше изработено на основата на предварителна консолидация на текста, на 24 официални езика, на Регламент (ЕО) № 539/2001 и изменящите го актове, с помощта на информационна система от Службата за публикации на Европейския съюз. При промяна на номерацията на членовете съответствието между старата и новата номерация е посочено в таблица на съответствието, която се съдържа в приложение IV към кодифицирания регламент.

---

¹ COM(87) 868 PV.

² Виж приложение 3 от част А на посочените заключения.

³ Включено в законодателната програма за 2017 г.

⁴ Виж приложение III към настоящото предложение.

↓ 539/2001 (адаптиран)

2018/0066 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване (кодифициран текст)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз , и по-специално член 77, параграф 2, буква а) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁵,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

↓

- (1) Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета⁶ е бил неколккратно и съществено изменян⁷. С оглед постигане на яснота и рационалност този регламент следва да бъде кодифициран.

↓ 2414/2001, чл. 1, т. 1

- (2) Настоящият регламент предвижда пълно хармонизиране по отношение на трети страни, към чиито граждани има изискване за визи при преминаване на външните граници на държавите членки и тези, чиито граждани са освободени от това изискване.

↓ 509/2014 съображение 2
(адаптиран)

- (3) Определянето на третите страни, за чиито граждани се прилага изискването за виза или чиито граждани са освободени от това изискване, следва да се основава

---

⁵ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

⁶ Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 година за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване (ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1).

⁷ Виж приложение III.

на внимателна оценка за всеки отделен случай въз основа на множество критерии . Тази оценка следва да се извършва периодично и би могла да води до законодателни предложения за изменение на приложения I и II към настоящия регламент, без да се засяга възможността в приложенията да се въвеждат конкретни изменения за отделни страни при наличието на особени обстоятелства, например вследствие на либерализиране на визовия режим или като крайна последица от временно спиране на прилагането на освобождаването от изискването за виза.

↓ 509/2014 съображение 3
(адаптиран)

- (4) Съставът на списъците на трети страни в приложения I и II следва да бъде, и да продължи да бъде, в съответствие с критериите, предвидени в настоящия регламент. Вписванията за някои трети страни, във връзка с които положението спрямо тези критерии се е променило, следва да бъдат прехвърлени от едното приложение в другото.
-

↓ 509/2014 съображение 8
(адаптиран)

- (5) Развитието на международното право, което води до промяна в статуса или наименованието на някои държави или образувания, следва да намери отражение в приложения I и II.
-

↓ 539/2001 съображение 6
(адаптиран)

- (6) Тъй като Споразумението за Европейското икономическо пространство освобождава от визовото изискване гражданите на Исландия, Лихтенщайн и Норвегия, тези страни не следва да бъдат включени в списъка на трети страни, чиито граждани са освободени от визовото изискване .
-

↓ 453/2003 съображение 3
(адаптиран)

- (7) Като се има предвид, че споразумението за свободно движение на хора, сключено между, от една страна, Европейската общност и нейните държави членки, и от друга, Конфедерация Швейцария предвижда свободното придвижване и освобождаването от визи за гражданите на Швейцария и на държавите членки, Швейцария не следва да бъде включена в списъка на трети страни, чиито граждани са освободени от визовото изискване .
-

↓ 539/2001 съображение 7
(адаптиран)

- (8) По отношение на лица без гражданство и признати бежанци, без да се накърняват задълженията по силата на международните споразумения, сключени от държавите членки, и по-специално Европейското споразумение за премахване на визите за бежанци, сключено в Страсбург на 20 април 1959 г., решението по

отношение на изискването на или освобождаването от визи следва да се основава на третата страна, в която пребивават тези лица и която им е издала пътни документи. Въпреки това с оглед различията в националните законодателства, които се прилагат към лицата без гражданство и признатите бежанци, държавите членки следва да могат да вземат решение дали тези категории лица следва да бъдат освободени от изискването за виза, когато третата страна, в която пребивават тези лица, и която им е издала пътните документи се явява трета страна, чиито граждани са освободени от изискването за виза.

↓ 1932/2006 съображение 7
(адаптиран)

- (9) В съответствие с Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета⁸ следва да бъде предвидено освобождаване от визово изискване за притежателите на разрешително за местен граничен трафик.

↓ 1932/2006 съображение 5
(адаптиран)

- (10) За държавите членки следва да бъде възможно да предвидят освобождаване от визово изискване за притежателите на някои паспорти, различни от обикновени паспорти.

↓ 539/2001 съображение 8
(адаптиран)

- (11) В специфични случаи, когато е оправдано прилагането на специални визови правила, за държавите членки следва да бъде възможно да освобождават определени категории лица от изискване за виза или да им го налагат в съответствие с публичното международно право или съгласно международния обичай.

↓ 1932/2006 съображение 6
(адаптиран)

- (12) За държавите членки следва да бъде възможно да освобождават от визово изискване лица с признат статут на бежанци, всички лица без гражданство, както обхванати от Конвенцията за статута на апатридите от 28 септември 1954 г., така и тези, които не попадат в обхвата на същата конвенция, както и учениците, които са на училищна екскурзия, когато лицата от тези категории пребивават в трета страна, включена в списъка на трети страни, чиито граждани са освободени от визовото изискване .

⁸ Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за определяне на правилата за местния граничен трафик на външните сухопътни граници на държавите-членки и за изменение на разпоредбите на Шенгенската конвенция (ОВ L 405, 30.12.2006 г., стр. 1).

↓ 1932/2006 съображение 8
(адаптиран)

- (13) Договореностите, регулиращи освобождаванията от визово изискване, следва да отразяват напълно действителните практики. Някои държави членки предоставят освобождаване от визово изискване на граждани на трети страни, включени в списъка на трети страни, чиито граждани трябва да притежават виза при преминаване на външните граници на държавите членки , които са членове на въоръжените сили, пътуващи по въпроси, свързани с НАТО или с Партньорство за мир. С оглед на правната сигурност, когато тези освобождавания се основават на международни задължения извън правото на Съюза , те следва да бъдат посочени в настоящия регламент.

↓ 1289/2013 съображение 3

- (14) Пълната визова реципрочност е цел, която Съюзът следва да преследва активно в своите отношения с трети страни, като по този начин допринася за подобряване на авторитета и последователността на външната политика на Съюза.

↓ 539/2001 съображение 5,
1289/2013 съображение 1
(адаптиран)

- (15) Следва да бъде предвиден механизъм на Съюза , който да позволи прилагането на принципа за реципрочност ако някоя от третите страни, които са включени в списъка на трети страни, чиито граждани са освободени от визовото изискване, реши да въведе изискване за виза за гражданите на една или повече държави членки. Този механизъм следва да предвижда отговор на Съюза като акт на солидарност, ако такава трета страна прилага визово изискване за гражданите на поне една държава членка.

↓ 1289/2013 съображение 2
(адаптиран)

- (16) При получаване на нотификация от държава членка, че дадена трета страна, включена в списъка на трети страни, чиито граждани са освободени от визовото изискване , прилага изискване за виза за гражданите на тази държава членка, всички държави членки следва да реагират колективно, като по този начин изразят реакцията на Съюза в ситуация, която засяга Съюза като цяло и подлага неговите граждани на различно третиране.

↓ 1289/2013 съображение 11
(адаптиран)

- (17) За да се осигури подходящото участие на Европейския парламент и на Съвета във втория етап от прилагането на механизма за реципрочност и предвид особено чувствителния политически характер на суспендирането на освобождаването от изискването за виза за всички граждани на трета страна, включена в списъка на трети страни, чиито граждани са освободени от

визовото изискване ☒, както и хоризонталните последици за държавите членки, асоциираните към Шенген държави и самия Съюз, по-специално за външните им отношения и за цялостното функциониране на Шенгенското пространство, на Комисията се предоставя правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с определени елементи на механизма за реципрочност. Предоставянето на такива правомощия на Комисията отчита необходимостта от политическо обсъждане на визовата политика на Съюза в Шенгенското пространство. Това отразява и нуждата от гарантиране на ☒ достатъчно ☒ ниво на прозрачност и правна сигурност при прилагането на механизма за реципрочност спрямо всички граждани на съответната трета страна, по-специално чрез съответното временно изменение на приложение II към настоящия регламент. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междуйнституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г.⁹. ☒ По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове. ☒

↓ 1289/2013 съображение 4
(адаптиран)

- (18) С настоящия регламент следва да бъде ☒ предвиден ☒ механизъм за временно суспендиране на освобождаването от изискването за виза за трета страна, включена в списъка ☒ на трети страни, чиито граждани са освободени от визовото изискване ☒, („механизъм за суспендиране“) при извънредна ситуация, изискваща спешна реакция за преодоляване на трудностите, които изпитва поне една държава членка, и като се вземе предвид цялостното отражение на извънредната ситуация върху Съюза като цяло.

↓ 1289/2013 съображение 12
(адаптиран)

- (19) За да се осигури ефективното прилагане на механизма за суспендиране и на някои разпоредби на механизма за реципрочност, и по-конкретно за да се позволи всички имащи отношение фактори и възможните последици от прилагането на тези механизми да бъдат отчетени по подходящ начин, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия във връзка с определянето на категориите граждани на съответната трета страна, които следва да подлежат на временно суспендиране на освобождаването от изискването за виза в рамките на механизма за реципрочност и на съответната продължителност на това суспендиране, както и правомощия да прилага механизма за суспендиране. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета¹⁰. За

⁹ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

¹⁰ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на

приемането на такива актове за изпълнение следва да бъде използвана процедурата по разглеждане.

↓ 1289/2013 съображение 7
(адаптиран)

- (20) Необходимо е да се избегне и да се предотврати всяка злоупотреба, която произтича от освобождаване от изискването за виза за краткосрочно пребиваване на граждани на трета страна, когато те представляват заплаха за обществения ред (*ordre public*) и вътрешната сигурност на засегнатата държава членка.
-

↓ 2017/371 съображение 2
(адаптиран)

- (21) Механизмът за суспендиране следва да направи възможно за държавите членки да нотифицират обстоятелствата, водещи до евентуално суспендиране, и за Комисията да задейства механизма за суспендиране по своя инициатива.
-

↓ 2017/371 съображение 3
(адаптиран)

- (22) По-специално, използването на механизма за суспендиране следва да бъде улеснено чрез съкращаване на референтните периоди и сроковете, позволяващи бърза процедура, а възможните основания за суспендиране следва да включват отслабване на сътрудничеството по въпросите на обратното приемане, както и значително нарастване на опасностите за обществения ред или вътрешната сигурност на държавите членки. По-специално, под посоченото отслабване на сътрудничеството следва да се разбира значителното нарастване на дела на отхвърлените молби за обратно приемане, включително на граждани на трети страни, преминали транзитно през съответната трета страна, в случай че споразумението за обратно приемане, сключено между Съюза или държава членка и тази трета страна, предвижда такова задължение за обратно приемане. Комисията следва също така да може да задейства механизма за суспендиране, в случай че трета страна не сътрудничи за обратното приемане, по-специално когато има сключено споразумение за обратно приемане между съответната трета страна и Съюза.
-

↓ 2017/371 съображение 4

- (23) За целите на механизма за суспендиране значително нарастване означава нарастване, което надвишава прага от 50 %. То може да означава и по-малко нарастване, ако Комисията счете, че то е приложимо за конкретния случай, за който съответната държава членка е изпратила нотификация.
-

държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

↓ 2017/371 съображение 5

- (24) За целите на механизма за суспендиране нисък процент на признаване означава процент на признаване на молбите за убежище около 3 или 4 %. Може да означава и по-висок процент на признаване, ако Комисията счете, че това е приложимо за конкретния случай, за който съответната държава членка е изпратила нотификация.
-

↓ 2017/371 съображение 6

- (25) Необходимо е да се избегне и да се предотврати всяка злоупотреба с освобождаването от изискването за виза, когато то води до увеличаване на миграционния натиск, произтичащ, например, от нарастване на неоснователните молби за убежище, и когато води до неоснователни молби за разрешения за пребиваване.
-

↓ 2017/371 съображение 7
(адаптиран)

- (26) За да се гарантира, че специфичните изисквания, които се използват за оценка на целесъобразността от освобождаване от изискването за виза, предоставено в резултат на успешното приключване на диалога за либерализиране на визовия режим, продължават да се спазват във времето, Комисията следва да наблюдава положението в съответната трета страна. Комисията следва да обърне специално внимание на положението на правата на човека в съответните трети страни.
-

↓ 2017/371 съображение 8
(адаптиран)

- (27) Комисията следва да докладва редовно на Европейския парламент и на Съвета поне веднъж годишно, за срок от седем години от датата на влизане в сила на либерализирането на визовия режим с конкретна трета страна, и след това, винаги когато Комисията счете за необходимо, или по искане на Европейския парламент или на Съвета.
-

↓ 2017/371 съображение 9

- (28) Преди да вземе решение за временно суспендиране на освобождаването от изискването за виза за граждани на трета страна, Комисията следва да вземе предвид положението на правата на човека в тази трета страна и евентуалните последици от суспендирането на освобождаването от изискването за виза в тази ситуация.
-

↓ 2017/371 съображение 11

- (29) Суспендирането на освобождаването от изискването за виза с акт за изпълнение следва да обхване определени категории граждани на съответната трета страна чрез позоваване на съответните видове документи за пътуване и, когато е подходящо, допълнителни критерии, като например лица, пътуващи за първи път

до територията на държавите членки. В акта за изпълнение следва да бъдат определени категориите граждани, за които следва да се прилага суспендирането, като се вземат предвид специфичните обстоятелства, за които е изпратена нотификация от една или няколко държави членки или които са докладвани от Комисията, както и принципът на пропорционалност.

↓ 2017/371 съображение 12
(адаптиран)

- (30) За да се гарантира подходящо включване на Европейския парламент и на Съвета в прилагането на механизма за суспендиране, като се има предвид политически чувствителният характер на суспендиране на освобождаването от изискването за виза за всички граждани на трета страна, включена в списъка с трети страни, чиито граждани са освободени от визово изискване, както и хоризонталните последици за държавите членки и самия Съюз, и по-специално за външните им отношения и за цялостното функциониране на Шенгенското пространство, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз следва да се делегира на Комисията във връзка с решението за временно суспендиране на освобождаването от изискване за виза за гражданите на съответните трети страни.
-

↓ 539/2001 съображение 9
(адаптиран)

- (31) С оглед на това да се гарантира, че визовият режим се управлява открито и че потенциално заинтересованите лица са информирани, държавите членки следва да съобщават на Комисията и на останалите държави членки мерките, които предприемат по силата на настоящия регламент. По същите причини тази информация също така следва да се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* .
-

↓ 539/2001 съображение 10
(адаптиран)

- (32) Условието за влизането на територията на държавите членки или издаването на визи не следва да засягат правилата относно признаването на валидността на пътни документи.
-

↓ 539/2001 съображение 11
(адаптиран)

- (33) В съответствие с принципа за пропорционалност, посочен в член 5 от Договора за Европейския съюз , е както необходимо, така и подходящо да се гарантира, че общата визова

политика ☒ действва ефективно, което се постига чрез приемането на регламент, с който да се направи списък на трети страни, чиито граждани трябва да притежават визи, когато преминават външните граници, както и на онези, чиито граждани са освободени от това изискване.

↓ 1289/2013 съображение 10
(адаптиран)

- (34) ☒ Настоящият ☒ регламент следва да не засяга прилагането на международни споразумения, сключени от Европейската общност преди влизането в сила на Регламент ☒ (ЕО) № 539/2001 ☒, които ☒ пораждат ☒ необходимостта от дерогация от ☒ общата визова политика ☒, като се взема предвид съдебната практика на Съда на Европейския съюз.

↓ 509/2014 съображение 9

- (35) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген¹¹, които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО на Съвета¹².

↓ 509/2014 съображение 10

- (36) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген¹³, които попадат в областта, посочена в член 1, букви Б и В от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета¹⁴.

¹¹ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

¹² Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 година относно определени условия по прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31).

¹³ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

¹⁴ Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 година за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1).

↓ 509/2014 съображение 11

- (37) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията от правото от Шенген¹⁵, които попадат в областта, посочена в член 1, букви Б и В от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета¹⁶.

↓ 509/2014 съображение 12

- (38) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета¹⁷; следователно Обединеното кралство не участва в приемането му и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.

↓ 509/2014 съображение 13

- (39) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета¹⁸, следователно Ирландия не участва в приемането му и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане,

---

↓ 539/2001

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

↓ 509/2014 чл. 1 т. 1 (адаптиран)

Член 1

Настоящият регламент определя третите страни, за чиито граждани се прилага изискването за притежаване на виза или чиито граждани са освободени от това изискване, въз основа на индивидуална оценка на множество критерии, които се отнасят,

---

¹⁵ ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

¹⁶ Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 година за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахването на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19).

¹⁷ Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 година относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43).

¹⁸ Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 година относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20).

наред с другото, до незаконната имиграция, обществения ред и сигурност, икономическите ползи, по-специално в областта на туризма и външната търговия, и външните отношения на Съюза със съответните трети страни, и които включват по-специално съображения, свързани с правата на човека и основните свободи, както и последиците за регионалната съгласуваност и реципрочност.

↓ 610/2013 чл. 4 т. 2

Член 2

За целите на настоящия регламент „виза“ означава виза по смисъла на член 2, точка 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета¹⁹.

↓ 539/2001 (адаптиран)

Член 3

1. Гражданите на третите страни, ☒ посочени ☒ в приложение I, трябва да притежават виза при преминаване на външните граници на държавите членки.

↓ 1932/2006

2. Без да се засягат изискванията, произтичащи от Европейското споразумение за отмяна на визите за бежанците, подписано в Страсбург на 20 април 1959 г., лицата с признат статут на бежанци и лицата без гражданство трябва да притежават виза при преминаване на външните граници на държавите членки, ако третата страна, в която те пребивават и която им е издала документ за пътуване, е трета страна, посочена в приложение I към настоящия регламент.

↓ 539/2001 (адаптиран)
→₁ 610/2013 чл. 4 т. 1

Член 4

1. →₁ Гражданите на третите страни, ☒ посочени ☒ в приложение II, са освободени от изискването по член 3, параграф 1 при престой от не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период. ←

↓ 1932/2006

2. Следните лица също така се освобождават от визово изискване:

- а) граждани на трети страни, посочени в приложение I към настоящия регламент, които притежават разрешително за местен граничен трафик, издадено от държавите членки по силата на Регламент (ЕО) № 1931/2006, когато тези лица упражняват своето право в контекста на режима за местния граничен трафик;

---

¹⁹ Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1).

- б) ученици, които са граждани на трета страна, посочена в приложение I към настоящия регламент, и които пребивават в държава членка, която прилага Решение 94/795/ПВР на Съвета²⁰ и които пътуват в контекста на училищна екскурзия като членове на група ученици, придружавани от учител от съответното училище;
- в) лица с признат статут на бежанци и лица без гражданство и други лица, които не притежават националност на нито една държава, и които пребивават в държава членка и притежават документ за пътуване, издаден от същата държава членка.

↓ 539/2001 (адаптиран)

Член 5

Гражданите на нови трети страни, които в миналото са били част от ☒ третите ☒ страни, ☒ посочени ☒ в приложения I и II, подлежат съответно на разпоредбите на членове 3 и 4, освен ако и докато, Съветът вземе друго решение в съответствие с процедурата, която е постановена в релевантната разпоредба от Договора ☒ за функционирането на Европейския съюз ☒.

Член 6

↓ 1289/2013, чл. 1, т. 3, буква а)

1. Държава членка може да допусне изключения от изискването за виза по член 3 или от освобождаването от изискване за виза по член 4, когато се отнася до:

- а) притежателите на дипломатически паспорти, служебни паспорти или специални паспорти;
- б) членовете на граждански въздушни и морски екипажи при изпълнение на задълженията им;
- в) членовете на граждански морски екипажи, които притежават документ за самоличност на морско лице, издаден в съответствие с конвенциите на Международната организация на труда № 108 от 13 май 1958 г. или № 185 от 16 юни 2003 г. или с Конвенцията за улесняване на международното морско корабоплаване на Международната морска организация от 9 април 1965 г. при слизване на брега;
- г) членовете на екипажи и членовете на спешни или спасителни мисии в случай на бедствие или авария;
- д) гражданския екипаж на кораби, които плават в международни вътрешни води;
- е) притежателите на документи за пътуване, издадени от междуправителствени международни организации, в които членува поне една държава членка, или от други образувания, признати от съответната държава членка като субекти на международното право, на служители на тези организации или образувания.

²⁰ Решение 94/795/ПВР на Съвета от 30 ноември 1994 г. относно съвместно действие, прието от Съвета на основание член К.3, параграф 2, буква б) от Договора за Европейския съюз, по отношение на облекчения при пътуване на ученици от трети страни, които пребивават в държава-членка (ОВ L 327, 19.12.1994 г., стр. 1).

↓ 1932/2006 чл. 1, т. 3, буква б)

2. Държава членка може да освободи от визово изискване:

- а) ученик с националност на трета страна, посочена в приложение I, който пребивава в трета страна, посочена в приложение II или в Швейцария и Лихтенщайн, и който пътува в контекста на училищна екскурзия като член на група ученици, придружавани от учител от съответното училище;
- б) лица с признат статут на бежанци и лица без гражданство, ако третата страна, в която те пребивават и която е издала техния документ за пътуване, е една от третите страни, посочени в приложение II;
- в) членове на въоръжените сили, които пътуват по въпроси, свързани с НАТО или с Партньорство за мир, и притежават заповеди за идентификация и движение, предвидени със Споразумението от 19 юни 1951 г. между страните по Организацията на Северноатлантическия договор по отношение на статута на техните въоръжени сили;

↓ 1289/2013 чл. 1, т. 3, буква б)

- г) без да се засягат задълженията по силата на Европейското споразумение за премахване на визите за бежанци, подписано в Страсбург на 20 април 1959 г., лица с признат статут на бежанци и лица без гражданство и други лица, които не са граждани на нито една страна, пребиваващи в Обединеното кралство или в Ирландия и притежаващи документ за пътуване, издаден от Обединеното кралство или от Ирландия и признат от съответната държава членка.

↓ 539/2001 (адаптиран)

3. Една държава членка може да допусне изключения от освобождаването от изискването за виза , посочено в член 4, когато се отнася до лица, които упражняват доходоносна дейност по време на престоя си.

↓ 1289/2013 чл. 1, т. 1, буква а)
(адаптиран)

Член 7

Ако трета страна, посочена в приложение II, прилага изискване за виза за граждани на поне една държава членка, се прилагат следните разпоредби:

- а) в срок от 30 дни от въвеждането на изискване за виза от третата страна, засегнатата държава членка нотифицира писмено Европейския парламент, Съвета и Комисията за това.

Тази нотификация:

- i) посочва датата на въвеждане на изискването за виза, както и видовете документи за пътуване и визи, за които то се отнася;
- ii) съдържа подробно обяснение на предварителните мерки, които засегнатата държава членка е предприела с оглед на осигуряването на безвизов режим

на пътуване с въпросната трета страна, както и цялата информация по въпроса.

Информацията относно тази нотификация се публикува незабавно от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*, като се посочват датата на въвеждане на изискването за виза и видовете документи за пътуване и визи, за които то се отнася.

Ако третата страна вземе решение за отмяна на изискването за виза преди изтичането на срока по първа алинея от настоящата буква, нотификацията не се прави или се оттегля, а информацията не се публикува;

- б) непосредствено след публикуването, посочено в третата алинея на буква а), и консултирайки се със засегнатата държава членка, Комисията предприема мерки съвместно с органите на въпросната трета страна, по-конкретно в политическата, икономическата и търговската област, за възстановяване или въвеждане на безвизов режим на пътуване и информира незабавно Европейския парламент и Съвета относно тези мерки;
- в) ако в срок от 90 дни от датата на публикуването, посочено в третата алинея на буква а), и независимо от всички мерки, предприети съгласно буква б), третата страна не е отменила изискването за виза, засегнатата държава членка може да поиска от Комисията да суспендира освобождаването от изискване за виза за определени категории граждани на тази трета страна. Когато дадена държава членка отправя такова искане, тя информира Европейския парламент и Съвета за него;
- г) когато обмисля предприемане на по-нататъшни стъпки в съответствие с букви д), е) или з), Комисията взема под внимание резултата от мерките, предприети от засегнатата държава членка с цел осигуряване на безвизов режим на пътуване с въпросната трета страна, мерките, предприети съгласно буква б) и последиците от суспендирането на освобождаването от изискване за виза за външните отношения на Съюза и неговите държави членки с въпросната трета страна;
- д) ако въпросната трета страна не е отменила изискването за виза, в срок най-късно шест месеца от датата на публикуването, посочено в третата алинея на буква а), и впоследствие на интервали, не по-дълги от шест месеца, като общият период не може да надхвърля датата, на която посоченият в буква е) делегиран акт влиза в сила или на която по него е повдигнато възражение, Комисията:
  - і) приема, по искане на засегнатата държава членка или по своя инициатива, акт за изпълнение, с който суспендира временно освобождаването от изискване за виза за някои категории граждани на съответната трета страна за период до шест месеца. В този акт за изпълнение се определя дата в рамките на 90 дни от влизането му в сила, на която суспендирането на освобождаването от изискване за виза поражда действие, като се вземат предвид наличните ресурси в консулствата на държавите членки. При приемането на последващи актове за изпълнение Комисията може да удължи периода на това суспендиране с допълнителни периоди до шест месеца и може да измени категориите граждани на въпросната трета страна, за които се суспендира освобождаването от изискването за виза.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 11, параграф 2. Без да се засяга прилагането на член 6, през периодите на суспендиране от всички категории граждани на третата страна, посочени в акта за изпълнение, се изисква да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки; или

- ii) представя на комитета, посочен в член 11, параграф 1, доклад с оценка на положението, който посочва основанията за решението ѝ да не суспендира освобождаването от изискването за виза, и уведомява Европейския парламент и Съвета за това.

В доклада се отчитат всички имащи отношение фактори, като тези, посочени в буква г). Европейският парламент и Съветът могат да проведат политическа дискусия въз основа на този доклад;

- е) ако в срок от 24 месеца от датата на публикуването, посочено в третата алинея на буква а), въпросната трета страна не е отменила изискването за виза, Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 10, с който временно суспендира освобождаването от изискване за виза за срок от 12 месеца за гражданите на тази трета страна. В делегирания акт се определя дата, в срок от 90 дни от влизането му в сила, от която суспендирането на освобождаването от изискване за виза поражда действие, като се вземат предвид наличните ресурси в консулствата на държавите членки, и приложение II се изменя по съответния начин. Това изменение се прави, като до името на въпросната трета страна се вмъква бележка под линия, в която се отбелязва, че освобождаването от изискването за виза се суспендира за тази трета страна и се посочва срокът на това суспендиране.

От датата, на която суспендирането на освобождаването от изискване за виза за граждани на въпросната трета страна поражда действие или на която е повдигнато възражение по делегирания акт в съответствие с член 10, параграф 5, престават да действат актът за изпълнение, приет съгласно буква д) по отношение на въпросната трета страна.

Когато Комисията представи законодателно предложение, както е посочено в буква з), срокът на суспендиране на освобождаването от изискване за виза , посочен в първа алинея на настоящата буква, се удължава с още шест месеца. Бележката под линия, посочена в тази алинея, се изменя съответно.

Без да се засяга прилагането на член 6, през периодите на това суспендиране от гражданите на третата страна, които са засегнати от делегирания акт, се изисква да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки;

- ж) всяка последваща нотификация, направена от друга държава членка в съответствие с буква а) относно същата трета страна през периода на прилагане на мерките, приети съгласно букви д) или е) спрямо тази трета страна, се интегрират в текущите процедури без удължаване на крайните срокове или на периодите на прилагане на тези мерки, посочени в тези букви;
- з) ако в срок от шест месеца от влизането в сила на делегирания акт по буква е) въпросната трета страна не е отменила изискването за виза, Комисията може да представи законодателно предложение за изменение на настоящия регламент с оглед на прехвърлянето на третата страна от приложение II в приложение I;

- и) процедурите, посочени в букви д), е) и з), не засягат правото на Комисията да представи по всяко време законодателно предложение за изменение на настоящия регламент с оглед на прехвърлянето на третата страна от приложение II в приложение I;
- й) ако въпросната трета страна премахне задължението за виза, засегнатата държава членка незабавно нотифицира за това Европейския парламент, Съвета и Комисията. Нотификацията се публикува незабавно от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Действието на всеки акт за изпълнение или делегиран акт, приет по силата на букви д) или е), по отношение на въпросната трета страна, изтича седем дни след публикуването, посочено в първа алинея на настоящата буква. Когато въпросната трета страна е въвела изискване за виза за гражданите на две или повече държави членки, срокът на действие на акта за изпълнение или на делегирания акт относно тази трета страна изтича седем дни след публикуването на нотификацията относно последната засегната държава членка спрямо чиито граждани е било прилагано изискване за виза от тази трета страна. Бележката под линия, посочена в първата алинея на буква е), се заличава след изтичането на срока на действие на съответния делегиран акт. Информацията за изтичането на срока на действие се публикува незабавно от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Когато въпросната трета страна отмени изискването за виза без засегнатата държава членка да я е уведомила в съответствие с първа алинея от настоящата буква, по своя инициатива Комисията пристъпва незабавно към публикуването, посочено в същата алинея, като се прилага втора алинея от настоящата буква.

↓ 2017/371 чл. 1 т. 1 (адаптиран)

Член 8

1. Чрез дерогация от член 4, освобождаването от изискването за виза за гражданите на трета страна, включена в списъка в приложение II, се суспендира временно въз основа на съответните обективни данни в съответствие с настоящия член.
2. Държава членка може да нотифицира Комисията, ако в рамките на период от два месеца, в сравнение със същия период от предходната година или спрямо последните два месеца, предхождащи прилагането на освобождаването от изискването за виза за гражданите на трета страна, включена в списъка в приложение II, тя се сблъска с едно или повече от следните обстоятелства:
  - а) значително нарастване на броя на гражданите на тази трета страна, на които е отказано влизане или за които е установено, че пребивават на територията на държавата членка, без да имат право;
  - б) значително нарастване на броя на молбите за предоставяне на убежище от граждани на тази трета страна, за която процентът на признаване е нисък;
  - в) отслабване на сътрудничеството за обратното приемане с тази трета страна, подкрепено с адекватни данни, по-специално значително нарастване на процента на отказите на молбите за обратно приемане, подадени от държавата членка до тази трета страна относно граждани на последната, или когато в споразумение за обратно приемане, сключено между Съюза или държавата

членка и тази трета страна, това е предвидено за граждани на трети страни, които са преминали транзитно през територията на тази трета страна.

- г) нарастване на рисковете или непосредствената заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност на държавите членки, по-специално значително нарастване на броя на тежките престъпления, свързани с граждани на тази трета страна, подкрепено с обективна, конкретна и относима информация и данни, предоставени от компетентните органи.

Нотификацията, посочена в първа алинея, съдържа причините, на които се основава, и включва относима информация и статистически данни, както и подробно обяснение за предварителните мерки, които съответната държава членка е предприела за разрешаване на ситуацията. Съответната държава членка може в своята нотификация да уточни кои категории граждани на съответната трета страна трябва да бъдат включени в обхвата на акт за изпълнение съгласно параграф 6, буква а), като изложи подробно причините за това. Комисията незабавно информира Европейския парламент и Съвета за получаването на такава нотификация.

3. Когато Комисията, отчитайки съответните данни, доклади и статистически данни, разполага с конкретна и надеждна информация че обстоятелствата, посочени в параграф 2, букви а), б), в) или г), възникват в една или повече държави членки или че тази трета страна не сътрудничи за обратно приемане, по-специално когато е сключено споразумение за обратно приемане между тази трета страна и Съюза, Комисията незабавно информира Европейския парламент и Съвета със своя анализ и се прилагат разпоредбите на параграф 6 .

За целите на първа алинея, липсата на сътрудничество за обратно приемане може да се състои, например, в следното:

- отхвърля или не обработва своевременно молбите за обратно приемане;
- не издава своевременно документи за пътуване за целите на връщането в сроковете, определени в споразумението за обратно приемане, или не приема европейски документи за пътуване, издадени след изтичането на сроковете, посочени в споразумението; или
- прекратява или спира споразумението за обратно приемане.

4. Комисията наблюдава дали продължават да се спазват специфичните изисквания, които се основават на член 1 и които са използвани за оценка на целесъобразността от либерализиране на визовия режим от третите страни, чиито граждани са освободени от изискването за виза при влизане на територията на държавите членки в резултат на успешното приключване на диалог за либерализиране на визовия режим, воден между Съюза и съответната трета страна.

Освен това Комисията докладва редовно на Европейския парламент и на Съвета поне веднъж годишно в продължение на седем години от датата на влизане в сила на либерализирането на визовия режим за тази трета страна, и след това, когато Комисията счете това за необходимо или по искане на Европейския парламент или на Съвета. Докладът е насочен към онези трети страни, за които Комисията счита, въз основа на конкретна и надеждна информация, че определени изисквания вече не се изпълняват.

Параграф 6 се прилага, когато докладът на Комисията показва, че едно или повече от специфичните изисквания вече не се изпълняват по отношение на дадена трета страна.

5. Комисията разглежда всяка нотификация, направена съгласно параграф 2, като взема предвид следното :

- а) дали е налице някое от обстоятелствата , посочени в параграф 2;
- б) броя на държавите членки, засегнати от всяко отделно обстоятелство от посочените в параграф 2;
- в) цялостното въздействие на обстоятелствата, посочени в параграф 2, върху миграционната обстановка в Съюза, за която свидетелстват данните, предоставени от държавите членки или с които Комисията разполага;
- г) докладите на европейската гранична и брегова охрана, на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището или на Европейската полицейска служба (Европол), или на всяка друга институция, орган, служба или агенция на Съюза или международна организация с компетентност по въпросите, обхванати от настоящия регламент, ако обстоятелствата го изискват в конкретния случай;
- д) информацията , която съответната държава членка може да е дала в своята нотификация, по отношение на евентуални мерки съгласно параграф 6, буква а);
- е) въпроса за обществения ред и вътрешната сигурност като цяло, след консултации със съответната държава членка.

Комисията уведомява Европейския парламент и Съвета за резултатите от проучването си.

6. Когато въз основа на анализа, посочен в параграф 3, на доклада, посочен в параграф 4, или на проучването, посочено в параграф 5, и като взема предвид последиците от суспендирането на освобождаването от изискването за виза за външните отношения на Съюза и неговите държави членки със съответната трета страна, и като същевременно работи в тясно сътрудничество с тази трета страна с цел намирането на алтернативни решения в дългосрочен план, Комисията решава, че е необходимо да се предприемат действия, или когато обикновено мнозинство от държавите членки е нотифицирало Комисията за наличието на обстоятелствата, посочени в параграф 2, букви а), б), в) или г), се прилагат следните разпоредби:

- а) Комисията приема акт за изпълнение, с който временно суспендира освобождаването от изискването за виза за гражданите на съответната трета страна за срок от девет месеца. Суспендирането се прилага за определени категории граждани на съответната трета страна чрез позоваване на съответните видове документи за пътуване, и когато е целесъобразно, допълнителни критерии. При определяне на това за кои категории се прилага суспендирането, Комисията, въз основа на наличната информация, включва категории, които са достатъчно големи, за да се допринесе ефективно за справяне с обстоятелствата, посочени в параграфи 2, 3 и 4 във всеки конкретен случай, като същевременно се спазва принципът на пропорционалност. Комисията приема акта за изпълнение в срок от един месец от:
  - i) получаването на нотификацията, посочена в параграф 2;
  - ii) уведомяването ѝ за информацията, посочена в параграф 3;
  - iii) представянето на доклада, посочен в параграф 4; или
  - iv) получаването на нотификацията за наличието на обстоятелствата, посочени в параграф 2, букви а), б), в) или г), от обикновено мнозинство от държавите членки.

Актът за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 11, параграф 2. В него се определя датата, от която суспендирането на освобождаването от изискването за виза трябва да породи действие.

По време на срока на суспендирането Комисията установява засилен диалог със съответната трета страна с цел коригиране на въпросните обстоятелства.

- б) Ако обстоятелствата, посочени в параграфи 2, 3 и 4, продължават да бъдат налице, най-късно два месеца преди изтичането на деветмесечния срок, посочен в буква а) от настоящия параграф, Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 10, с който временно суспендира прилагането на приложение II за срок от 18 месеца за всички граждани на съответната трета страна. Делегираният акт поражда действие от датата на изтичане на срока на действие на акта за изпълнение, посочен в буква а) от настоящия параграф, и изменя съответно приложение II. Това изменение се прави, като до името на въпросната трета страна се вмъква бележка под линия, в която се отбелязва, че освобождаването от изискването за виза се суспендира за тази трета страна и се посочва срокът на това суспендиране.

Когато Комисията е представила законодателно предложение съгласно параграф 7, срокът на суспендиране на освобождаването от изискването за виза , посочен в делегирания акт, се удължава с още шест месеца. Бележката под линия се изменя съответно.

Без да засяга прилагането на член 6, от гражданите на съответната трета страна се изисква да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки по време на срока на суспендирането.

Държава членка, която в съответствие с член 6 предвижда нови изключения от изискването за виза за определена категория граждани на трета страна, която попада в обхвата на делегирания акт за суспендиране на освобождаването от изискването за виза, уведомява Комисията за тези мерки в съответствие с член 12.

7. Преди да изтече срокът на действие на делегирания акт, приет съгласно параграф 6, буква б), Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета. Към този доклад може да бъде приложено законодателно предложение за изменение на настоящия регламент с цел прехвърляне на съответната трета страна от приложение II в приложение I.

8. Когато Комисията е представила законодателно предложение съгласно параграф 7, тя може да удължи срока на действие на акта за изпълнение, приет съгласно параграф 6, за срок не по-дълъг от 12 месеца. Решението за удължаване на срока на действие на акта за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 11, параграф 2.

↓ 2017/371 чл. 1 т. 2 (адаптиран)

Член 9

1. До 10 януари 2018 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка на ефективността на механизма за реципрочност, предвиден в член 7 и при необходимост представя законодателно предложение за изменение на настоящия

регламент. Европейският парламент и Съветът се произнасят по предложението ☒ в съответствие с ☒ обикновената законодателна процедура.

↓ 2017/371 чл. 1 т. 3 (адаптиран)

2. До 29 март 2021 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка на ефективността на механизма за суспендиране, уреден в член 8, и при необходимост представя законодателно предложение за изменение на настоящия регламент. Европейският парламент и Съветът се произнасят по предложението ☒ в съответствие с ☒ обикновената законодателна процедура.

↓ 2017/371 чл. 1 т. 4 (адаптиран)

Член 10

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 7, буква е), се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 9 януари 2014 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.
3. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 8, параграф 6, буква б), се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 28 март 2017 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове със същата продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.
4. Делегирането на правомощия, посочено в член 7, буква е) и в член 8, параграф 6, буква б), може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
5. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка, в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.
6. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.
7. Делегиран акт, приет съгласно член 7, буква е), влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от четири месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди

изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

8. Делегиран акт, приет съгласно член 8, параграф 6, буква б), влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и Съвета, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения.

↓ 1289/2013 чл. 1 т. 4

Член 11

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

3. Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

↓ 539/2001 (адаптиран)

Член 12

1. Държавите членки уведомяват останалите държави членки и Комисията относно мерките, които са предприели съгласно член 6 в срок от пет работни дни от приемането на тези мерки.

2. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* информацията за мерките, които са съобщени съгласно параграф 1.

Член 13

Настоящият регламент не засяга правомощията на държавите членки по отношение на признаването на държави и териториални единици и на паспорти, пътни документи и документи за самоличност, издавани от техните власти.

Член 14

↓

Регламент (ЕО) № 539/2001 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение IV.

↓ 2414/2001 чл. 1 т. 3
(адаптиран)

Член 15

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след ☒ деня на ☒ публикуването му в *Официален вестник на ☒ Европейския съюз* ☒.

↓ 539/2001 (адаптиран)

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с ☒ Договорите ☒.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател